

δύο τινά· ὁ ἀρχιναύαρχος Χουσεὶν πασσᾶς διωρίσθη τῷ 1794 καὶ ἀρχιστράτηγος, ἄγων ἑκατὸν χιλιάδας στρατοῦ, κατὰ τοῦ ἀποστάτου Παζβάντογλου. Οὗτος τὸ μὲν πρῶτον, φοβηθεὶς τὰς τοσαύτας κατ' αὐτοῦ δυνάμεις, ἀπεπειράθη νὰ δολοφονήσῃ τὸν ἀρχιστράτηγον, στρατοπεδεύοντα περὶ τὴν Βυδίνην· ἐπεμψεν εἰς αὐτὸν ἐγγραφον, δι' οὗ προέτεινεν ὄρους τινὰς ὑποτάξεως. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ Χουσεὶν πασσᾶς ἀνεγίνωσκε τὸ ἐγγραφον τοῦτο μετὰ προσοχῆς, ὁ κομίσας τοῦτο καὶ εἰσαχθεὶς διὰ τοῦ παρισταμένου Βούλγαρι Ὀθωμανός, ἀνέσυρεν ἐκ τῆς ζώνης του λάθρα πιστόλιον κ' ἐπυροδόλησεν ἐγγύτατα κατὰ τοῦ ἀρχιστράτηγου· ἀλλὰ πρὸ τῆς ἐκπυροσοκροτήσεως, προλαβὼν ὁ Βούλγαρις, ἐπέπεσεν ὡς τίγρις κατὰ τοῦ δολοφόνου, ἐμαχαίρωσεν αὐτὸν καὶ αἰσφαῖραι διήλθον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν τοῦ Χουσεὶν πασσᾶ(1).

Ἀποτυχόντος δὲ τοῦ σχεδίου τούτου, ὁ μὲν Παζβάντογλου, διωργάνισε βραδύτερον εἰς τοσοῦτον τὴν ἐπανάστασιν, ὥστε ἐγένετο ἀκαταγώνιστος· αἱ δὲ Τούρκοι, λέγει ὁ Κοῦμας, μὲ τοσαύτην ἀμέλειαν ἔκαμαν τὸν πόλεμον, ὥστε ἡ Ὀθωμανικὴ Πύλη ἠναγκάσθη τὸ ἐπίδιν ἔτος νὰ γνωρίσῃ πασσᾶν τῆς Βυδίνης τὸν ἀποστάτην» (2).

Κατ' ἐκείνην λοιπὸν τὴν ἐποχὴν ἐν μάχῃ τινί, ἀπομονωθείς τοῦ μεγάλου σώματος τοῦ στρατοῦ ὁ Χουσεὶν πασσᾶς, μικροῦ ἐδέησε νὰ αἰχμαλωτισθῆ, κ' ἔσωσεν αὐτόν τε καὶ τὴν ὑπόληψιν τῆς Τούρκιας ὁ Βούλγαρις, διαπορθμεύσας ἐν μεγάλῳ κινδύνῳ τὸν ἀρχιστράτηγον εἰς τὴν ἀντικρυ δόχην τοῦ ποταμοῦ· ἔκτοτε ὁ Βούλγαρις κατέστη περιλάλητος καὶ πανίσχυρος.

Μόλις ἀποπερατωθείσης τῆς ἐκστρατείας ταύτης, ὁ Χουσεὶν πασσᾶς διετάχθη νὰ πλεύσῃ ὡς ναύαρχος εἰς Αἴγυπτον ὑπὸ τὴν ἀρχιστρατηγίαν τοῦ Μεγάλου Βεζύ-

(1) Ἰδὲ Ἱστορ. Ὑδρας ὑπὸ Γ. Κριεζῆ, ἐν Ἀθήναις 1860 Σελ. 97.

(2) Ἰδὲ Ἱστορ. Ἀνωθ. Πράξ. Τόμ. 6'. Σελ. 885.

